



Acta sanctorum

quotquot toto orbe coluntur, vel a catholicis scriptoribus celebrantur, quae
ex Latinis et Græcis, aliarumque gentium antiquis monumentis

Quo dies duodecimus, decimus tertius et decimus quartus continentur

Bolland, Johannes

Parisiis et Romae, 1868

De SS. Lupo Et Aurelia Verosimillime Cordubæ In Hispania Martyribus. Ex
Hieronymianis aliisque Fastis sacris.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71232](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71232)

A

D

DE SS. LUPO ET AURELIA

VEROSIMILLIME CORDUBÆ IN HISPANIA MARTYRIBUS.

C. B.

Ex Hieronymianis aliisque Fastis sacris.

SECULO
INCERTO.Sancti, qui
hodie

B

C

Hieronymia-
nis apogra-
phis inseri-
pti

Tribus heri, qui Cordubæ in Hispania passi sunt, Martyribus Fausto, Januario et Martiale in Opus nostrum illatis, duo Sancti alii, Lupus videlicet et Aurelia, hodie in id, et quidem ut verosimillime Martyres, ibidem pariter passi, veniunt inferendi. Sunt enim, quod cultui publico, a pluribus etiam seculis inducto, æquivalet, vetustissimis Hieronymianis apographis infra allegandis hodie inscripti; etsi autem hæc binos istos Sanctos nostros, quorum posteriorem in Lucensi apud Florentinum et in Richenoviensi apud Sollerium Hieronymianis apographis Aurelii appellatione perperam distingui, e pluribus aliis Fastis sacris mox laudandis, ei una cum Corbeiensi Hieronymiano, tum majori apud Florentinum et Dacharium, tum minori seu contracto apud Sollerium et Marteneum, Aureliæ nomen consensu unanimi attribuentibus indubitatum apparet, Martyrum titulo haud condecorant, nec fuisse pro fide necatos, diserte asserant, vel ex eo tamen, quod antiquissimis, ut dixi, Hieronymianis apographis exsistent inscripti, martyrio illos finisse vitam, vero apparet simillimum, uti infra ostendam. Morales interim et Martinus de Roa, prior nimirum, dum in generali Hispaniæ Chronico, anno 1574 in lucem emissio, lib. 10, cap. 25, posterior vero, dum in sua de Festis et Sanctis Cordubensibus lucubratione, anno 1615 publici juris facta, pagina versa 139 de duobus Sanctis nostris tractat, hosce verosimillime existisse Martyres, haud affirmant; neque sane mirum: tunc enim, e quibus id, uti ex infra dicendis intelliges, colligere potuissent, Hieronymiana apographa, utpote post dumtaxat a Dachario aliisque vulgata, sibi prælucentia verosimillime haud habuerint.

2 Et vero ut ne quidem Mss. forsan, quæ hæc complecterentur, præluxisse illis, putes, nulla omnino Hieronymianorum mentione facta, Bedam dumtaxat, et Usuardum pro se citant; hisce autem Marietta de Hispaniæ Sanctis, qui ibidem lib. 2, cap. 29 diserte Lupum et Aureliam, Ferrario aliisque hac ei in re assentientibus, appellat Martyres, Adonem etiam lib. 4, cap. 48 adjungit. Ac verosimillime quidem, imo indubie, cum in puris et genuinis Bedæ, Adonis et Usuardi Martyrologiis hodie SS. Lupus et Aurelia, uti hæc consulenti patescet, haud signentur, tribus istis scriptoribus Martyrologia, quæ, quamvis quidem Bedæ, Adonis et Usuardi nomina præferrent, sanctis tamen aliunde acceptis, quos hi non memorarant, aucta essent,

præluxerint, ac ex illis Sanctorum nostrorum meminissent. Sane in Barberiniana apud nos ante tom. II Martii ad Bedam additione, in adjecta ad Adonis Martyrologium, quam una cum hoc Roswedus vulgavit, Appendice et in Greveniano apud Sollerium Usuardi Auctario SS. Lupus et Aurelia hodie comparent, paucis hisce vel haud multum absimilibus verbis: Corduba civitate SS. Lupi et Aureliæ annuntiati, verosimillimeque ex Hieronymianis apographis, quibus utique, qui iisdem etiam fere verbis Sanctos nostros in Martyrologiis a se contextis hodie celebrant, Rabanus et Notkerus, imo etiam Beda, Ado et Usuardus ac proin et quæcumque ad hosce additamenta seu Auctaria antiquitatis palmam cedunt, primitus accepti, uti vel ex eo colligas, quod quo modo mox allegando in Hieronymianis, eodem etiam fere in dictis, tam quæ additionibus, ad Bedam, Adonem et Usuardum factis, aucta sunt, quam quæ Rabanus et Notkerus adornarunt, Martyrologiis memorentur.

3 Verum, cum hæc indiscriminatim tam qui non finierunt, quam qui finierunt martyrio vitam, commemorare Sanctos soleant, sane ex eo, quod SS. Lupum et Aureliam hodie celebrent, inferri, hosce verosimillime existisse Martyres, non potest; etsi autem etiam id inde posset inferri, nondum tamen ex eo, quod Cordubæ illos signent, fuisse eosdem ibidem martyrio coronatos, recte existimaris. Subinde enim Martyres, quos celebrant, non iis, quibus passi sunt, locis, verum aliis, quibus vel natales, vel cultum vel sepulturam sunt adepti, reponunt. At vero, ut ad id, quod præcipue hic probandum est, jam veniam, de Hieronymianis apographis aliter est loquendum. Hæc enim vix unquam alios, quam qui pro fide occubere, commemorant, horumque, quos recensent, locum et diem passionis, uti Gregorii Magni ad Eulogium Alexandrinum epistola, a Sollerio in sua ad Usuardum præfatione num. 22 citata, docemur, assignant; quare, cum majora seu non contracta Lucense et Corbeiense apud Florentinum, contractaque seu breviora Corbeiense et Richenoviense apud Sollerium et Marteneum Hieronymiana apographa hodie SS. Lupum et Aureliam annuntient, Cordubæque Corbeiense brevius, cui horum reliqua haud refragantur, sequentibus his verbis Corduba civitate Lupi, Aureliæ reponant, inde enim vero, verosimillime hosce et esse Martyres et ibidem passos, haud inepte intuleris.

4 Ast, etsi sic habeat, disertissimeque in quatuor Cordubæ in illis

et ideo ut
martyres hic
dandi,

E

F

A illis Hieronymianis apographis Lupus et Aurelia Cordubæ adscribantur, nec Florez id ignoravit, is tamen, anne ad civitatem hanc ullo modo spectent ibidemque martyrio fuerit affecti, Hispaniæ sacræ tom. X, tract. 33, cap. 9, num. 99 et tribus sequentibus revocat in dubium. Id autem facit: primo quidem, quod Saturninus, quem in Cappadocia passum inter omnes convenit, in Greveniano et Bruzellensi apud Sollerium Usuardi Auctariis cum Lupo et Aurelia jungatur, hincque pariter ibidem passos perperamque adeo Cordubæ adscribi, merito queat oriri suspicio; deinde vero, quod, contra ac in aliis Hieronymianis apographis fit, in Corbeiensi apud Florentinum apographo Aureliæ et Lupo Maximus addatur; verum, etsi ex eo, quod hic, ut ait, hodie in aliis Fastis sacris memorari haud inveniatur, erroris insinulari posse videatur dictum, in quo hodie annuntiat, Hieronymianum apographum, inde tamen Lupum et Aureliam Cordubæ perperam attribui, consequens non esse, quis haud videt? Ad duo mox memorata Usuardina apud Sollerium Auctaria jam venio. In Greveniano Saturninus cum Lupo et Aurelia, contra ac Florez putavit, haud conjungitur. Hisce enim cum subjecta, quæ sensum completum indicat, interpunctionis nota Cordubæ annuntiat, S. Saturninum et Lupum absque loco, cui eos attribuas, commemorat; Grevenus autem Sanctos, quos ita post alios, a se annuntiatos locoque determinato adscriptos, recenset, conjungere cum hisce eidemque omnes loco attribuere haud solet.

elsi interim

B 5 Sic, ut quam verum id sit, studiosus lector exemplo, quod plurium, facile hic allegari valentium, instar sit, perspicat, heri post S. Lubentium presbyterum et confessorum cum subjecta, qua sensus claudi solet, interpunctionis nota in territorio Trevirensi annuntiatum mox S. Conganum abbatem, non expresso, cui hanc adscribas, loco, refert, neque tamen ibidem a Greveno Conganum cum Lubentio conjungi ac proin, non secus atque hunc, territorio Trevirensi adscribi, veritate salva, quis affirmet. Quod modo ad aliud e duobus supra memoratis, quod Bruzellense est, Usuardi Auctariis spectat, in hoc quidem, utpote sequentibus hisce verbis: In Corduba nata Sanctorum Saturnini, Lupi et Aureliæ concepto, Saturninus, in Cappadocia passus, cum Lupo et Aurelia luculentissime conjungitur; verum, ne idcirco hosce in Cappadocia pariter passos ac proin Cordubæ perperam annuntiarum ac porro adscribi suspicemur, impediunt Martyrologia, tum Hieronymiana, tum alia supra laudata, quæ omnia, Saturnino omisso, SS. Lupum et Aureliam ibidem signant, quæque simul sumpta majoris certe faciendæ sunt, quam unum, de quo hic sermo, Bruzellense Usuardi Auctarium, ex iis ipsis propterea in mox data, qua constat, annuntiatione corrigendum, expuncto ex hac Saturnino, qui ad Martyrum, de quibus hodie jam egimus, Cappadocum classem spectat. Nec refert, in hac Saturninum cum Lupo conjungi; hunc enim a Lupo, S. Aureliæ socio, diversum esse, suadent eadem mox laudata Martyrologia, in quibus hic non Cappadocia, sed Cordubæ adscribitur.

6 Hisce itaque consideratis, enim vero quæ de duobus dictis Usuardinis apud Sollerium Auctariis ac de Corbeiensi Hieronymiano apographo Florez affert, facere non debent, ut, an Lupus et Aurelia ad civitatem Cordubensem spectent, dubitemus. Ast, ut reliqua, quæ is scriptor in rem suam præterea allegat, intacta haud relinquam, ad diem proxime prægressum Hieronymiana apographa in SS. Fausto, Januario et Martiale annuntiandis confusione, ait, quam maxima laborant, nec suo quemque ex hisce loco ponunt; cum autem sic habeat, timeri potest, ne et similis labe in hodiernam SS. Lupi et Aureliæ, quam suppediant, annuntiationem irreperit, et ne hi, qui Cappadocia deberent attribui, Cordubæ ibidem perperam adscribantur. Ad hæc, cum Corbeiense, quod Sollerius inter Hieronymiana contracta, a sese ad Alphabeticum Sanctorum sex primorum anni mensium indicem adjecta seu Martyrologii Usuardini parti secundæ præmissa, quinto loco recenset, Hieronymianum apographum ad XIII Octobris diem, quo fere omnia Hieronymiana reliqua SS. Faustum et Marciam seu potius Martialem Cordubæ in Hispaniis consignat, ibidem, Fausto et Marcia seu Martiale omissis, SS. Lupum et Aureliam annuntiet, est sane, cur Cordubæ in Hispaniis, SS. Faustus et Marcia seu Martialis palæstræ, positi horum inde amotorum seu omissorum loco SS. Lupus et Aureliæ videantur perperam adscripti. At dictum Corbeiense Hieronymianum contractum, prout id Sollerius e Ms., quod, e vetustissimo monasterii Corbeiensis codice excerptum, ad Papebrochium nostrum a Dacherio missum fuerat, loco mox indicato publici juris fecit, esse ad hanc et ad proxime prægressam diem mendosum, ex alia, quam e dicti monasterii Ms. Marteneus thesauri novi Anecdotorum tom. III suppediat, Corbeiensis ejusdem Hieronymiani contracti editione ostendam, cum paucis primo Sollerium ab impacta ei ibidem per Marteneum, quod hanc non consuluisset, negligentia nota vindicaro.

AUCTORE
G. B.
an ad civitatem hanc

7 Is decessor noster in memorato, quod a Dacherio, ut jam monui, cum Papebrochio nostro communicatum fuerat, Ms. ad XVIII Junii diem legerat: Eodem die interfectus est Venerabilis Fulco archiepiscopus ab impio; hinc autem, cum verba isthæc prima, ut putavit, manu scripta essent, Fulcoque prædictus anno primum 900 fuerit interemptus, codicem illum ante seculum x fortasse adultum scribi non potuisse ac proin haud adeo esse, quam censuisset Dacherius, antiquum, conclusit, dubitari etiam, an hic in Martyrologio isto evolvendo operam aliquam posuisset, merito posse censens; verum Marteneus, cum veterum scriptorum et monumentorum tom. VI, anno 1729 luce publica donatum, prelo pararet, id conspicatus, in observatione, Martyrologiis seu Calendariis aliquot antiquissimis, quæ tomo isti inseruit, præmissa, Sollerium idcirco sic carpsit: Si vir, alioquin sagacissimus, nostram consuluisset Corbeiensis contracti seu Brevioris editionem, non ita facile judicium suum præcipitasset; animadvertisset enim, hæc ipsa, quæ citat verba, non prima manu, uti asserit incun-

E

re vera

F

ctanter

AUCTORE
C. B.

ctanter, sed recentiori atque paulo aliter, quam ipse legit, inter duas parentheses scripta esse hoc modo : (« Alia manu. Eodem die interfectus » est venerabilis Fulco archiepiscopus ab iniquo Wenetmero.) « Sed et aliquibus in locis suam potuisset emendare editionem.

spectare.

8 Ita ille; verum, si quo anno, quam ipse, et quo anno, quam Sollerius curarat, Corbeiensis contracti seu Brevioris editio lucem aspexerit, expendisset, non ita facile hunc veluti hic, re haud sat diligenter ac mature discussa, in iudicando præcipitem corripuisset; utramque enim eodem anno 1717 prodisse, ac proin, quam ipse adornarat, consuli verosimillime a Sollerio non potuisse, animadvertisset. Verum id hic, ne apud quemquam sinistra, quam de laudato decessore nostro gignere potuissent mox huc transcripta Martenei verba, locum inveniatur opinio, monuisse contentus, modo ad id, quod hic e facta per Marteneum Corbeiensis contracti editione ostendendum, progredior. Ex hac alteram, a Sollerio curatam, emendari aliquibus in locis posse, Marteneus, ut verba ejus, proxime huc transcripta, produnt, existimavit; etsi autem illa in re scriptori huic haud illico, quod tam unum, quam alterum e Mss., e quibus ambæ editiones istæ fuere adornatæ, fuerit indubie ex uno eodemque antiquissimo Corbeiensi codice excerptum, nec librarius, qui ex hoc illud, quo usus est Sollerius, transcripsit, oscitanter dumtaxat id fecisse sit censendus, assentiendum haud putarim, re tamen mature examinata, esse saltem ad hanc proximeque prægressam diem e Corbeiensis brevioris facta a Marteneo editione corrigendam alteram, a Sollerio curatam, deprehendi.

dicendi sint,

9 Illa enim tertio Idus Octobris seu XIII mensis hujus die In Spaniis Cordoba civitate Faustum et Martiam seu Martialem, ac deinde secundo Idus seu XIV mensis ejusdem die Cordoba civitate Lupum et Aureliam annuntiat; cum autem Corbeiense majus, e quo minus seu brevius desumptum esse seu contractum, inter omnes convenit, id etiam faciat, sane ex hujus, quam fecit Marteneus, editione corrigenda est ad duos dictos dies altera, a Sollerio curata, quæ priori horum, non Faustum et Martiam, seu Martialem, sed Lupum et Aureliam, nulla omnino Fausti et Martialis mentione facta, in Hispaniis Cordoba civitate commemorat, ac deinde, posteriori seu secundo mensis dicti Idus vacuo relicto, mox ad XV seu mensis ejusdem Idus progreditur. Jam vero, cum sic habeat ac proin Corbeiensis brevioris, quæ ad XIII SS. Faustum et Martiam, ac deinde ad XIV Octobris diem SS. Lupum et Aureliam Cordubæ annuntiat, editione, a Marteneo adornata, sit standum, editio ejusdem Corbeiensis brevioris altera, a Sollerio curata, quæ, SS. Fausto et Martia seu Martiale, quos omnia fere Hieronymiana alia ad XIII Octobris diem Cordubæ in Hispaniis signant, omissis, perperam tunc e jam dictis Lupum et Aureliam ibidem annuntiat, movere nos non debet, ut, an hi vere ad civitatem illam spectent seu martyrio ibidem fuerint affecti, dubitemus.

revocetur

10 Quod modo ad maximam, qua in hestern

SS. Fausti, Januarii et Martialis annuntiatione Hieronymiana omnia apographa laborant, confusio- nem ac perturbationem spectat. nec ob hanc illa de re, nisi forsitan ob navos, a Sollerio in sua, tum ad Usuardum num. 23, tum ad Hieronymiana apographa contracta num. 2 et 3, Præfatione enumeratos, quibus ad dies prope singulos infecta sunt dicta apographa, definiiri ex hisce nihil posse, quis velit, est dubitandum, maxime cum jam supra laudata, tum ad Bedam, Adonem et Usuardum Auctaria, tum Martyrologia, a Rhabano et Nothero contexta, in quibus, ut jam docui, SS. Lupus et Aurelia Cordubæ hodie, et quidem disertissime, annuntiantur, argumento etiam sint, verosimillime olim multo plura, quam modo reperiantur, existitisse Hieronymiana apographa, quæ Cordubæ non minus diserte, quam illa, SS. Lupum et Aureliam hodie annuntiarint, spectareque adeo ad civitatem hanc seu martyrio ibidem, uti e jam dictis verosimillime contigit, fuisse affectos, indicarint. Verum in Opere nostro ad XXII Aprilis diem, qua de SS. Parmenio, Helyma et Chrysotelo, Cordubæ in Perside, ut notatur, Martyribus, est actum, ibidem num. 6 Henschenius noster, civitatem illam, pro qua Baronius, quod, ut putavit, nulla nominis hujus civitas Perside invenitur, Corduenam, regni hujus urbem ex Ammiano Marcellino notam et ab Æthico in Cosmographia Cordubennæ nomine distinctam, poni debere, sese aliquando suspicatum, in suis in Martyrologium Romanum Notis prodiit, in Ms. Hieronymi codice Corduam, ab aliis etiam Cordubam nuncupari, observat.

11 Et vero Sanctorum istorum Acta prout in Laurentianis apud Surium ad X Augusti diem exstant, civitatem, in qua passi sunt, non Cordulam, sed Cordubam appellant, idque etiam ad dictum XXII Aprilis diem apud Florentinum Hieronymianum reginæ Sueciæ, ibidem interim Epternacensi civitatem eandem, quæ, quemadmodum Sollerius ad XXX Julii diem in suis in Usuardum observationibus docet, alias adhuc appellationes sortitur, nec Cordulam, sed Cordubam, sed Corduam appellante, apographum facit; cum autem sic habeat, nec dubitari queat, quin Persarum civitas, in qua Sancti modo memorati subiere martyrium, Corduba subinde nuncupata invenitur, erit fortassis, qui contendat, re etiam ipsa civitatem, nomine Cordubam, in Perside reperiri, posseque proinde sintne ibidem, an Cordubæ in Hispania SS. Lupus et Aurelia passi, revocari in dubium. Est sane, cur ita primo intuitu appareat, resque tamen secus haberet, si curata a Sollerio ac jam supra memorata, qua ad diem proxime prægressam SS. Lupus et Aurelia in Hispaniis Cordoba civitate annuntiantur, diserteque adeo huic Hispaniarum urbi attribuantur, Corbeiensis brevioris additio foret admitenda; verum cum ibidem non hæc, sed altera a Marteneo adornata, in qua ad diem quidem XIII seu III Idus Octobris in Spaniis Cordoba civitati Fausti, Martiæ, ad diem vero XIV seu pridie Idus Octobris Cordoba civitate Sancti Lupi, Auriliæ dumtaxat legitur, civitate Corduba, cui duo hi San-

cti

A cti adscribuntur, in Hispaniis diserte haud statuta, standum ostenderit, necesse est, ut hic alio, quo difficultas, modo objecta ac a Persidis civitate, quæ etiam Cordubæ nomen habuerit, repetita solvatur, recurramus.

attribuuntur,

12 Cum civitas, nomine Corduba, quæ extra Hispaniam sit, nusquam apud Geographos sive antiquos, sive recentiores ulla occurrat, nullam etiam re vera nominis hujus urbem extra Hispaniam vel inveniri vel unquam fuisse inventam, opinor. Nec, ut secus sentiam, movet me, quod Persarum civitas, ubi Parmenius, Helymas et Chrysotelus passi feruntur, in supra laudatis S. Laurentii apud Surium Actis Hieronymianoque apographo Cordubæ nomenclatione distinguitur. Id enim verosimillime factum est eo, quod pro Cordulæ seu Corduena, ubi martyres isti in Mss. antiquis signabantur, librarii, qui hæc transcribere, nominum affinitate, utpote unius dumtaxat alteriusve litterulæ discrimine ea inter intercedente, decepti Cordubæ posuerint.

B Nec est, quod propterea putes, idem dici posse de librariis, qui e Mss. antiquis Martyrologia, sanctos Lupum et Aureliam hodie commemorantia Cordubæque attribuentia, transcribere; Parmenius enim Helymas et Chrysotelus, non in omnibus, in quibus memorantur, monumentis Cordubæ, sed in aliis quidem notissima civitati isti, in aliis vero Cordulæ seu Corduena attribuantur; Lupus autem et Aurelia in omnibus prorsus in quibus locum habent, seu monumentis seu Fastis sacris, non Cordulæ seu Corduena, sed Cordubæ constanter adscribuntur, aut certe Cordubæ, quo nomine nobilissimam hanc Hispaniarum urbem, littera U mutata in O, Gothorum tempore venisse, Ambrosius Morales Hispaniæ illustratæ tom. IV pag. 361 docet. Jam vero, cum hæc sic habeant, atque adeo nec repetitum a civitate, nomine Corduba, quæ in Persia sita fuerit argumentum facere debeat, ut an SS. Lupus et Aurelia Cordubæ in Hispania passi sint, dubitemus, est sane, cur, illo etiam considerato verosimillime hoc ibidem factum, ac proin ad civitatem hanc Lupum et Aureliam spectare arbitremur.

C ibidemque cultu

13 At vero, inquit adhuc Florez supra laudatus cultu sacro ibidem Lupus et Aurelia nec gaudent nec unquam fere gavisi, cumque adeo hosce pro Sanctis suis Corduba haud habere videatur, non est sane, cur huic nos eosdem attribuiamus. Enimvero, cum Lupus et Aurelia nec Martyrologio Romano hodierno exstant inscripti, nec a S. Eulogio memorentur, fueritque, ut Martinus de Roa in sua de Martyribus Cordubensibus lucubratione Latine conscripta annoque 1617 vulgata pag. 45 docet, seculo XVI senescente statutum, ut e Martyribus ii dumtaxat, qui vel in Martyrologio Romano legerentur vel saltem e S. Eulogio noti essent, Cordubæ colerentur, tum certe ibidem cultu Sancti nostri haud fuerint gavisi. Hinc puto, a veritate haud aberraturum, qui ecclesiæ Cordubensis tabulas, in quibus a sese Lupum et Aureliam haud repertos, Ferrarius in Annotationibus, hodierno Sanctorum, quos in Catalogo generali recenset, laterculo subnexis, affirmat,

fuisse vel tum, vel citius confectas crediderit: tabulis enim hujusmodi serius seu sub seculi XVII initium confectis Lupus et Aurelia fuissent inscribendi utpote tunc Cordubæ honore, quo Sancti solent, affecti, ut supra laudatus Martinus de Roa nos docet. Suo quippe de Festis et Sanctis Cordubensibus Hispanice conscripto, quod tunc vulgavit, operi tum Calendarium, in quo Sancti diesque festi, quos ecclesia Cordubensis celebrat, dierum ac mensium, quibus hæc id facit, ordine exhibentur, tum indicem, in quo iidem ordine alphabetico recensentur, præfixit; Lupus autem et Aurelia in Calendario isto juxta ac in indice comparent.

14 Verum an Sancti cultu, quo tum Cordubæ fuere gavisi, gaudere hodieque ibidem pergunt? Hodie eos Cordubæ vel utcumque honorari ut Sanctos deficientibus, quibus Florezium, qui, ut jam indicavi, contrarium affirmat, a veritate hac in re aberrare evincam, documentis, asseverare non ausim. Nec quidquam, quod præter jam dicta de iis commemorem, habeo in promptu. Fidei enim probata, quibus id faciam, monumenta desunt, nihilque in hisce, quod ad eorundem in Fastis sacris supra relatis memoriam nudaque fere nomina adjici queat, invenio. Hinc nullam omnino apud me inveniunt, nec apud virum ullum cordatum, ut opinor, inventura, sunt fidem SS. Lupi et Aureliæ Acta, hodie in Martyrologio Hispano a Tamaio adducta, quæ Sanctos hosce fecisse conjuges ac ad Neronis tempora retulisse non contenta, eos præterea Illipa seu Zalameo oppido, quod Tamaii patria erat, oriundos affirmat. Affert quidem hic e suo, quem sæpissime etiam alibi citat, Ms. Auli Hali Codice Gothico sepulchrale, e quo hausta illa omnia sint, carmen, a Cypriano, Cordubensi archiepiscopo, ut ait, conscriptum; verum Nicolaus Antonius Bibliotheca veteris Hispaniæ lib. 6, cap. 7 num. 145 et sequenti carmina, quæ pro germanis Cypriani archiepiscopi Cordubensis haberi debent, ac deinde alia, falso huic ab impostore, quem propterea pseudo-cyprianum appellat, afficta, num. 147 et aliquot sequentibus recenset.

AUCTORE
C. B.

hodie forsitan
haud duran-
te, juere ali-
quando gavi-
sisi,

E

F

a Tamaio
elogio, quod
plane com-
mentitium
est, ornatur.

15 Porro postrema hæc inter num. 159 numerans jam dictum, quod, non secus ac nonnulla aliqua pseudo-cypriani carmina vestiendis nudis Sanctorum vere Hispanorum Historiis excogitatum ait, sepulchrale SS. Lupi et Aureliæ carmen sic scribit: Lupus et Aurelia, Cordubæ in Hispania Octobris xiv die laudantur in Martyrologiis (Auctis videlicet) Bedæ atque Adonis; quibus recentiores, nil ultra de his addentes, consentiunt. Apertus invitavit campus Tamaium, ut libere sub Cypriani persona divagaretur, eorumque conditionem, tempus martyrii et quod maxime fuit pretii, habitationem Martyrum in Illipa seu potius, ut Nicolaus vult, Julipa, urbe, Tamaii patria versibus (videre hos apud scriptorem istum studiosus lector potest) comprehenderet. Ita ille, cujus ego huc verba, quod ad propositum nostrum faciant, nihilque Sanctorum Acta, a Tamaio adducta, facienda ostendant, duxi transcribenda.

DE